

Sakimas song

✎ Ursula Natula

🔒 Peris Wachuka

📖 Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad

Sand

🗣️ nynorsk

📖 nivå 3

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Sakimas song

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Peris Wachuka

Oversatt av: Espen Stranger-Johannessen, Martine

Rørstad Sand

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

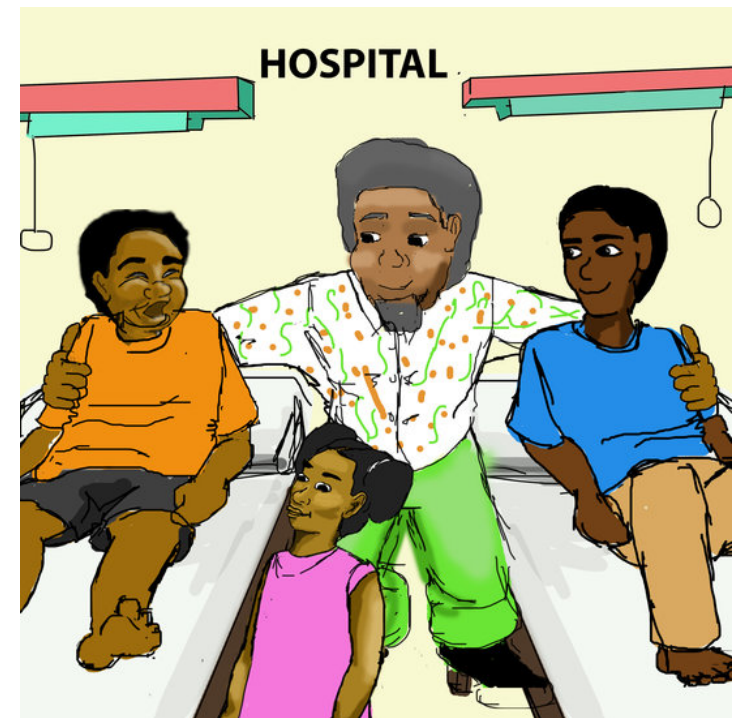
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Sakima budde saman med foreldra sine og si fire år gamle syster. Dei budde på eigedomen til ein rik mann. Hytta deira hadde stråtak og låg ved enden av ei rad med tre.

Den rike mannen var veldig glad for å sjå sonen sin igjen. Han lønte Sakima for at han trøysta han. Han tok sonen sin og Sakima med til sjukehuset slik at Sakima kunne få synet tilbake.

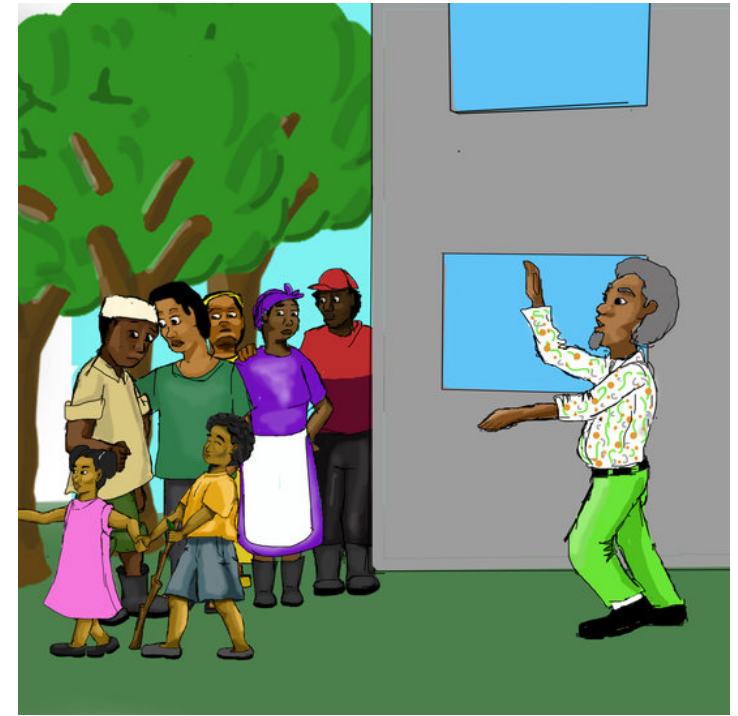
I same augneblink kom det to menn berande på ei bære. Dei hadde funne sonen til den rike mannen banka opp og forlaten i vegkanten.

Då Sakima var tre år gammal, vart han sjuk og miste synet. Sakima var ein gut med mange talent.

Sakima kunne mange ting som andre seksåringar ikkje kunne. Til dømes kunne han sitja med eldre landsbymedlemmar og diskutera viktige saker.

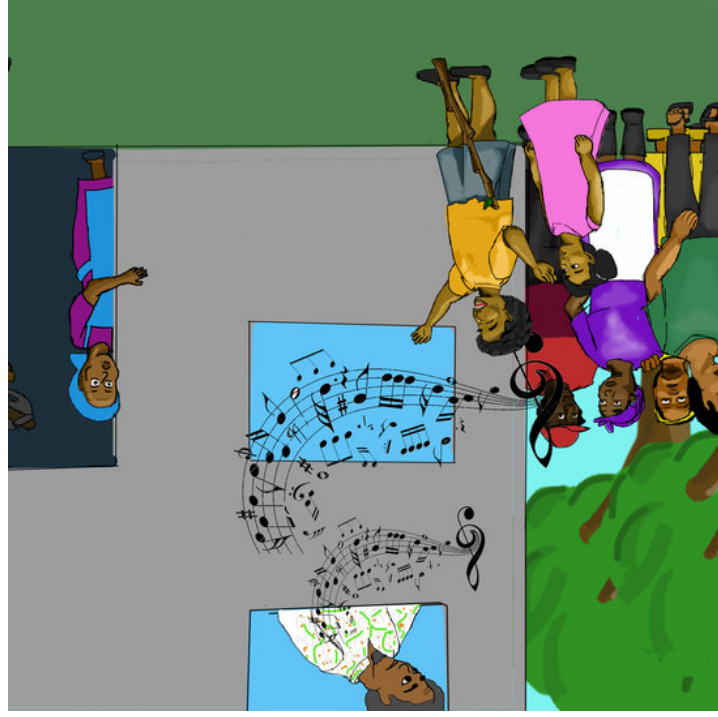

Sakima var ferdig med å synga songen og snudde seg for å dra. Men den rike mannen skunda seg ut og sa: "Ver så snill og syng igjen."

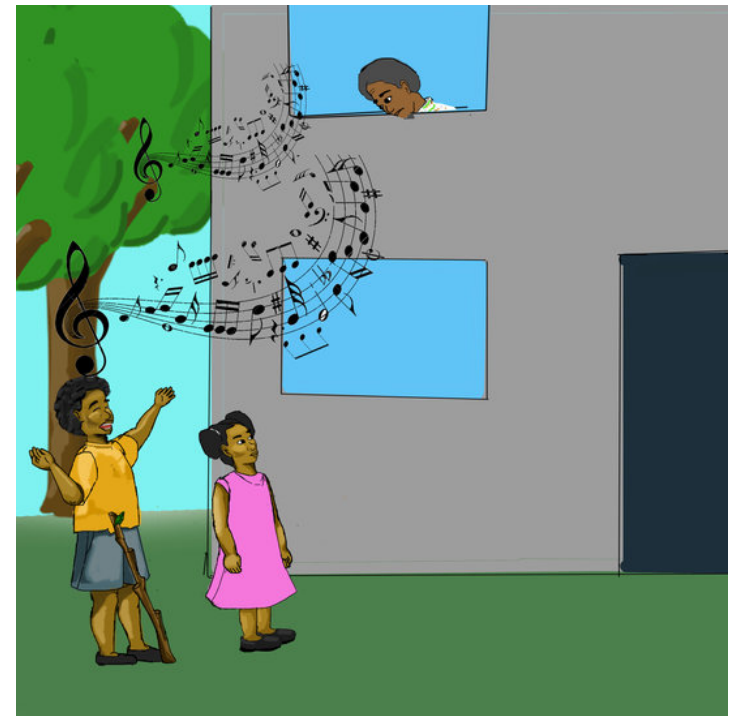
Sakima sine foreldre jobba i huset til den rike mannen. Dei drog tidleg om morgonen og kom tilbake seint på kvelden. Sakima vart igjen saman med veslesyster si.

Arbeidarane stoppa det dei heldt på med. Dei hørde på den vone songen til Sakima. Men ein mann sa: "Ingen har vore i stand til å trøysta sjefen. Trur denne blinde guten at han kan trøysta han?"

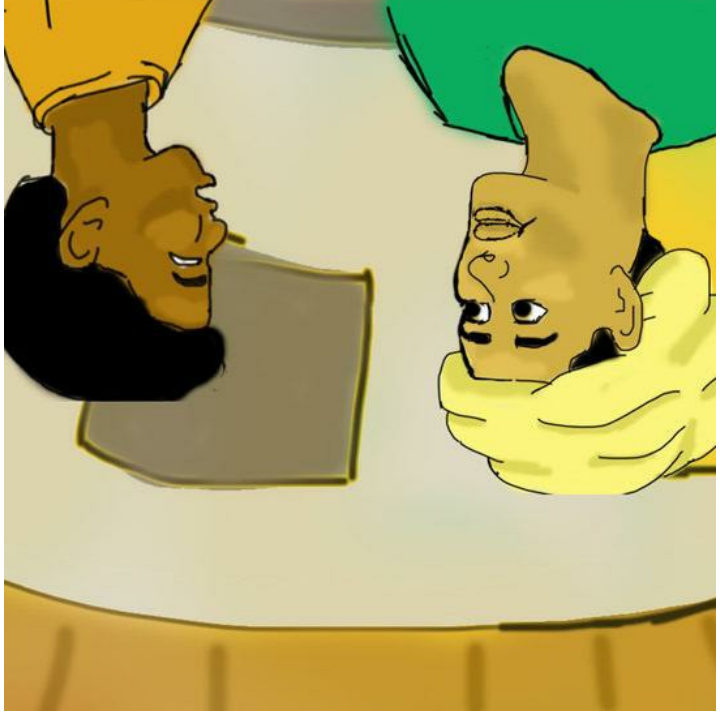
Sakima elska å synga songar. Ein dag spurde mor hans han: "Kor har du lært desse songane, Sakima?"

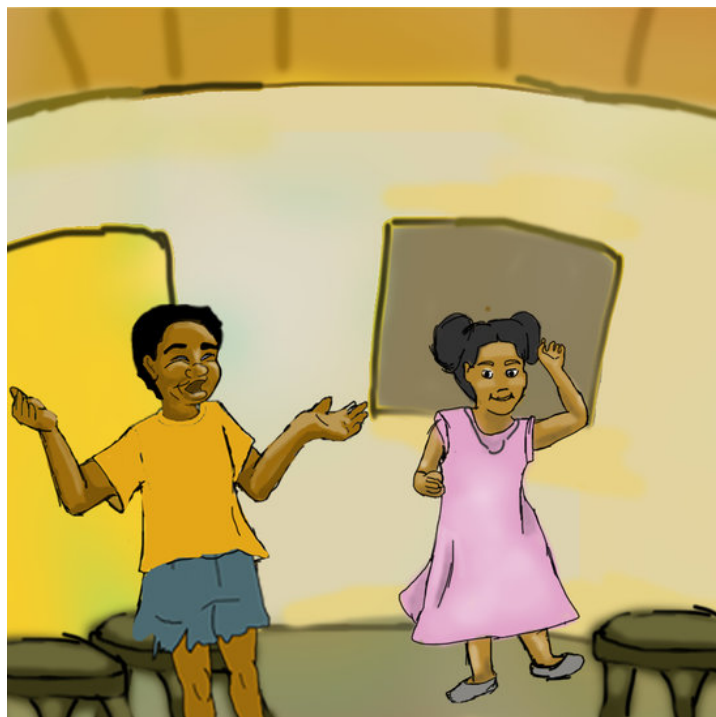
Han stod nedanfor eit stort vindaug og byrja å synga favorittsongen sin. Sakte byrja hovudet til den rike mannen å visa seg gjennom det store vindauget.

Neste dag bad Sakima veslesyster si om å leia han til huset til den rike mannen.

Sakima svara: "Dei kjem berre, mamma. Eg høyrer dei i hovudet mitt og så syng eg."

Sakima likte å synge for veslesyster si, særleg viss ho var svolten. Syster hans brukte å høyra på at han song yndlingssongen sin. Ho rørde seg til den lindrande låten.

Likevel gav ikkje Sakima opp. Veslesyster hans støtta han. Ho sa: "Songane til Sakima er lindrande når eg er svolten. Dei kjem til å verka lindrande på den rike mannen òg."

“Eg kan synga for han. Kanskje han vert glad igjen”, sa Sakima til foreldra sine. Men foreldra hans avfeia han. “Han er veldig rik. Du er berre ein blind gut. Trur du songen din kjem til å hjelpa han?”

“Kan du synga han igjen og igjen, Sakima?” brukte syster hans å be han. Sakima aksepterte og song han igjen og igjen.

Ein kveld då foreldra hans kom heim, var dei veldig stille. Sakima visste at noko var gale.

“Kva er i vegen, mamma, pappa?” spurde Sakima. Sakima fekk vita at sonen til den rike mannen var borte. Mannen var veldig lei seg og einsam.